1880. VII. évfolyam. 52. szám. Debreczen, Hétfő március 15.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czímezendők,
nagyujuteza Jóna-ház 1704. szám alatt

Debreczen, március 15.

Harminczkét éve, hogy egy ifju, reményekben gazdag, a lelkesedés tüzétől áthatott nemzedék kibontotta a dicső zászlót, melyre az volt felirva: Szabadság, egyenlőség, testvériség! Az ifjak azóta aggastyánokká lettek, nagy részök már el is tünt közülünk s ott lent pihen a sir csöndes ölén; de az eszmék nem halnak meg, mint az emberek, azok örökké élnek. Győzelmök elhomályosulhat egy időre, letiporva feledékenységbe is merülhetnek vagy csak titkon égnek a szivek belsejében, de vég diadalukban hinni kell mindenkinek, ki meg van győződve, hogy a népek sorsát nem a véletlen, hanem az örök igazság kormányozza, a szerint osztva életet vagy megsemmisülést, a mint megérdemlik.

A mi rövid verőfényes tavaszunkra is eljött a dermesztő fagy 1849 után. Zászlónk lehanyatlott, czimerünk összetört, idegen lett az ur a hármas hegy s a négy folyó országában, mi magunk rabszolgák saját hazánkban. De a magyar nép remélt, titkon, csak szive mélyébe rejtve, hanem buzgón, erősen remélt. Hitte, hogy a sötétség, mely reá borult, nem lesz az örök enyészet éjszakája; hitte, hogy a békók, melyek testére sulyosodtak, nem tehetik rabszolgává lelkét; hitte, hogy még megvirrad.

És megvirradt. Uj idő jött, mikor bölcsességgel kellett megótalmazni azt, a mit 1848|9-ben vérrel oltalmazott meg s a nemzet megértette a kor intő szavát. Az a higgadt, körültekintő s mindent számításba vevő okosság, mely, bármit mondjanak, de a magyar fajban mindig meg volt, az a bölcs belátás, mely ezer év óta fenntartotta idegen, ellenséges népek közé ékelt nemzetünket, az, mely hüvelybe dugta a Bocskayak, Bethlenek kardját, mikor fegyvereik már Bécset fenyegették, nem hiányzott most sem, midőn a nemzet előtt két ut állt: a fegyver változó koczkájára bizni sorsát vagy elfogadni a kibéküléshez nyujtott jobbot s szivósággal és mérséklettel nyerni meg azt, a mit fegyverrel talán megszerezhetett volna, de talán ujra el is veszthetett volna.

Tizenhárom év óta ujra szabadon ünnepelhetjük e napot. Magyarország visszakapta alkotmányát. A 48-iki márcziusi napok vivmányai átmentek a gyakorlati életbe, hussá, vérré váltak; de megtörtént az, a mi igen gyakran megtörténik, hogy az eszmék, melyek ragyogó fényt terjesztettek magok körül, mig sóvárogva tekintett feléjök a távolból a szem, elvesztették káprázató fényöket a mindennapi életben s a vágyó lélek ujabb ideálokat keres. Az ember vajmi könnyen elfeledi a kivivott előnyöket, csak a terheket érzi, miket az állami élet vállaira rak s panasz és zugolódás tölti be a helyet, hol az öröm s a remény lázas újjongása hangzott egykor.

De ne csüggeszszen el az senkit, midőn e pillanatban visszatekint arra, a mi harminczkét év előtt mintegy megvalósulásnak indult tündér álom jelent meg képzeletünkben. Az ifjuság álma volt az, akkor elég volt a lelkesedés; most a férfi kort éljük, mikor nehéz munkával kell lerakni a magyar állam épületének alapköveit. Most többször van szükség a megfontoló ész hideg szavára, mint a sziv melegére, most hangyaszorgalom, feláldozó munkásság, sokszor önmegtagadás kell. S ez az, mit a könnyen hevülő vér legnehezebben bir megérteni.

Pedig a józan haladásnak, annak, mely maradandót akar épiteni, mindenütt ez volt az utja. Más szerencsésebb helyzetben lévő nemzetek is csak lassu, de fáradhatlan vergődés után juthattak el a jólét s a szabadság teljes élvezetére. Egy népnek sem volt virágokkal hintve az utja és sehol sem köszönhetik azt egy pillanat lelkesedésének. A rajongók leronthatják a régit, de az ujnak fölépitéséhez azok a férfiak kellenek, kiket higgadtság, nyugodt értelem és mérséklet vezet.

— **A Rudolf főherczeg** eljegyzése alkalmából üdvözlő képviselőházi küldöttség e tagokból áll: Apponyi Albert gr., Bánffy Béla br., Dessewffy Aurél gr., Helfy Ignácz, Jókai Mór, Kármán Lajos, Kussevich Szvetozár, Lyka Döme, Nagy Ferencz, ifj. Ráday Gedeon gr., Simonyi Ernő, Sváb Ignácz, Szálybelyi Gyula, Vizsolyi Gusztáv.

— **A trónörökös sürgönye a királyhoz.** A „Vorst. Ztg.“ közi azon sürgöny tartalmát, melyet Rudolf trónörökös közvetlen eljegyzése előtt intézett királyi atyjához s mely jellemzi a benső családi viszonyt uralkodó házunk tagjai közt. A Brüsselben szombaton feladott sürgöny igy hangzik: „Kedves papa! A királyi családhoz vagyok ebédre hiva. A herczegnő nagyon tetszik nekem. Tiszteletteljesen csókolom kezeidet. Rudolf.“ Pár órával később egy uj sürgöny a megtörtént eljegyzést tudatta.

Debreczen sz. k. város üdvözlő felirata Ő Felségéhez.

Felséges császár és apostoli király, legkegyelmesebb Urunk!

Azon örvendetes családi esemény, mely a felséges uralkodó házat **Rudolf** cs. és kir. főherczeg és trónörökös ur Ő Fenségének folyó hó 7-kén történt eljegyzése által érte, kétségen kivül az egész birodalomra nézve felvillanyozólag hatott és a legmagasb trón védelme alatt élő népek millióit átalában határtalan örömmel és lelkesedéssel töltötte el.

De azon örökölt ragaszkodás és hódolat teljes hüségnél fogva, melyel a magyar nemzet a trón és a felséges uralkodó ház iránt mindenkor viseltetett és viseltetik, még fokozza örömünket és lelkesedésünket azon értesülés, hogy a Szt. István koronájának örököse azon királyi hölgyet választá fejedelmi aráúi, ki a legalkotmányosabb fejedelmek egyikének sarja és József főherczegnek, országunk halhatatlan érdemü nádorának unokája.

Ezen fokozott lelkesedés hatása alatt sietünk résztvevő és határtalan öröm érzéseinkkel Felséged legmagasb trónjának zsámolyához járulni és mélyen esedezni, hogy hódolatteljes öröm nyilatkozatunkat és szivünk mélyéből eredő üdv- és szerencse kivánatunkat elfogadni kegyeskedjék.

A kik egyébiránt hódoló tisztelettel és változhatatlan hűséggel vagyunk.

Debreczenben az 1880-dik évi márczius 11-ikén tartott bizottsági közgyülésünkből Felségednek legkegyelmesebb Urunknak legalázatosabb hü alattvalói. — Debreczen szab. kir. város és annak közönsége nevében. —

— **A választók névjegyzékének** összeállításánál a törvény szerint csak azok vétetnek föl, kik mult évi adójukat április 15-ig lefizették. Tisza Kálmán belügyminiszter most törvényjavaslatot nyujtott be az országgyüléshez, hogy e törvény rendelkezése hatályon kivül tétessék 1880 ra az inség által sujtott vidékek lakóira nézve, kik adóhátralékaik befizetésére halasztást nyertek az aratás idejéig. Ezek tehát nem esnek el választói joguktól.

— **A magyar és horvát** regnikoláris küldöttségek érdemleges tárgyalásai — a költségvetési vita miatt — csak a husvéti ünnepek után fognak megkezdődni.

— **Az erdélyi vasut államitásához.** A társulat igazgatósági képviselői és a közlekedésügyi miniszterium közt f. hó 15-én azaz ma folytattatnak a tárgyalások. A tárgyalások alapjául valósziuüleg a részvények biztositott kamatjövedelme fog szolgálni.

Országgyülés.

— A képviselőház. —

Budapest, márcz. 13.

A képviselőház ma megkezdte az 1880-évi államköltségvetés részletes tárgyalását s a belügyi tárcza budgetjeig haladt. Az előirányzott összegek a pénzügyi bizottság javaslata szerint fogadtattak el.

Változatlanul megszavaztattak tehát a királyi udvartartás, országgyülés, közösügyi kiadások, 1849—1867-ig tényleg fennálliott központi kormányzati közegek nyugdijai, államadósságok, előlegezések a vasuti kamatbiztositás alapján, Horvát-Szlavonországok beligazgatási, a fiumei és a magyar-horvát tengerparti kormányzó és személyzete, továbbá a törvénykezési provisorium, az állami számvevőszék, a miniszterelnökség, ő felsége személye körüli miniszterium, horvát miniszterium költségei.

A királyi udvartartás czimnél Csanády Sándor egész millió forintokat akart az udvartartás költségeiből töröltetni. A ház e javaslatot természetesen nem fogadta el.

Gr. Zichy-Ferraris Viktor nyilt levele a közönséghez.

Ily czim alatt jelent meg tegnap Zichy-Ferraris Victor gróf igazoló irata.

Az igazoló irat a rendjelpörben emelt gyanusitásra nézve a bécsi cs. kir. államügyészség hivatalos kijelentését csatolja be, mely bizonyitja, hogy a bécsi rendjelpörben: „a Zichy Viktor gróf neve nem emlittetett, sőt arra a legcsekélyebb czélzás sem történt s hogy nem Zichy Ferraris Victor az a magasállásu államhivatalnok, a kire Sonnenberg vádlott hivatkozott.“

Aztán részletesen előadja a Zichy és Asbóth közt kifejlett személyes ügy minden phäziát. Be van csatolva számos okirat, annak bizonyitására: hogy a párbaj kizárva soha nem volt, hanem a segédek által tartatott függőben azért, mert Asbóth oly általános gyanusitásokat hozott fel, melyek előleges tisztázása nélkül nem lehetett teljes az elégtétel; hogy Zichy mindenben kötelességszerüleg alárendelte magát segédeinek. Be van csatolva továbbá több okirat azon gyávasági vád megerőtlenitésére, melyen a pesti lovar-egylet és a nemzeti Casino eljárása alapult. Be van csatolva végre több okirat, azt bizonyitó: hogy Zichy kezdettől fogva mindvégig becsületbiróságot, vagy bármely más illetékes forumot szorgalmazott ügye megvizsgálására; hogy erre nézve 4 különböző módot kisérlett meg, hogy e módozatok mind, tőle nem függő okokból hiusultak meg.

Mindezek alapján az igazoló irat jogtalannak s igazságtalannak declarálja a „Nemzeti Casinó“ kizáró határozatát, mely jogfosztáson alapul: mert Zichytől megvonták az alapszabályok nyujtotta jogvédelmet, nem küldvén ki az ily esetekre előirt küldöttséget az ügy megvizsgálására.

A második rész a concrét vádak meritorius czáfolatát adja.

A Deutsch- és Dreher-ügyet illetőleg kimutatja, hogy semmi olyas összeköttetésben nem volt a minővel vádoltatott. Hogy adott-e Deutsch politikai pártczélokra pénzt, vagy nem? abba Zichy nem bocsátkozik. De hogy neki sem pénzt nem adott, sem tartozást el nem engedett, arra a Deutsch üzleti könyveit hivja fel tanuságul s esküt vagy bármi igazolási módot felajánl. A Dreher-ügyben megerőtleniti az összes praemissákat, melyeken az a következés épült: hogy Dreher fedezetlen kölcsönt adott Zichy Viktor gróf apjának s magának Zichy Viktornak is annak fejében, hogy ez utóbbi a Dreher ellen megiuditott jövedékcsonkitási ügyben közbenjáró legyen. Zichy e csonkitási ügyet absolute nem ismeré; csak utóbb tudta meg, hogy ez ügy már kezdetben 20—30 ezer forinttal ki lett volna egyenlithető s igy Drehernek oly nagy összegek koczkáztatásra méltó érdeke nem foroghatott szóban. A mi a dolog másik oldalát illeti: a tornai birtok elegendő fedezetet nyujtott, mert nem 634,000 frt annak az értéke, hanem olyan értékü az, hogy azóta e birtok felét 975 ezer forintért vette meg Dreher, a ki abban az időben azért kölcsönzött reá 230 ezer forintot, mert a birtokra alkuban volt. Zichy Victornak pedig nem Dreher adott kölcsön 180 ezer forintot, hanem Frank; hogy hol szerezte ez az ur a pénzt? az Zichyre nem tartozik; rá csak az tartozott, hogy a pénzt azóta tényleg visszafizette Franknak. Ennek bizonyitására be vannak csatolva az okiratok.

Az Erlanger háztól kapott 100,000 frtra nézve közli Erlanger Viktor b. levelét, ki sajnálatát fejezi ki, hogy korábbi nyilatkozata félreértetett s határozottan kijelenti, hogy az a 100,000 frt nem ajándék volt, hanem Zichy Viktort jogosan megillető rész az üzleti nyereségből.

„Járt nekem ez az üzleti rész, jogszerint és becsülettel, s midőn az Erlanger hazakkal, a barátsági viszony épentartása mellett, felbontottam az üzleti összeköttetést: joggal és tisztességgel felvehettem a javamra mutatkozó üzleti rész fejében azt az olyannyira szememre lobbantott 100,000 forintot mint sok évi munkám végeredményének becsülettel megérdemlett gyümölcsét.

S ha azt vetik, hogy utóljára mégis csak „senzál“ voltam: jól van, elfogadom. Elfogadom, mihelyt nagyméretü üzleti törekvéseket támogatni, messze kiható közgazdasági vállalatokat a közjó érdekében előbbre vinni, de munkát, fáradságot némileg recompensáló előnyöket is várni és nyerni — annyi, mint „senzalléria.“

A másik két ajándékra kiterjeszkedve, azt mondja:

„Nekem a földhitel-részvénytársaság nem hitelezője, hanem bankára volt; megbizásából, számlájára értékpapirok vételével s elárusitásával foglalkozott; hol az intézet tartozott neki, hol ő az intézetnek fedezetül előbb 135,000 frtot, majd ismét 33,000 forintot, összesen 168,000 forint készpénzt helyezett el az intézetnél; s miker számlájokat 1876-ban lezárták, az intézet javára mutatkozott 13,200 forint különbözet, mely 7,000 frttal rendezhető volt, s általam — igaz kétszerre — de hiánytalanul rendeztetett.

A Keglevich csődtömeggel kapcsolatban hozott 10,000 frtos összeg mibenlétét Zichy bizonyitékokkal támogatva, ugy világisitja meg, hogy ez összeg Zichynek a tömeg ellen való betáblázott, s megitélt 175,000 frtos követelésének csekély részben való kárpótlásául adatott, egyezség utján a földhitel-részvénytársulat által. Az erről tanuskodó okiratok szintén bevannak csatolva.

Az igazoló irat igy végződik:

„Ezzel a tisztelt közönség elé bocsátom önvédelmemet.

Jól tudom, hogy ily módon itélet nem alakulhat.

De én is hiszem, a vádirat szavaival élve, hogy „alakulhat közvélemény“ azon közvélemény módositására, mely az ellenem felhozott egyoldalu fejtegetések megtévesztő benyomása alatt keletkezett.

Annál nyugodtabb és biztatóbb reménynyel vagyok ez iránt, mert azt hiszem, hogy az igazság szeretete, — a méltányosság és a pártatlan megfontolás még nem halt ki az emberek közül.

És akkor nem fogja megtagadhatni ez igazoló soraimtól a közvélemény azt: hogy az ellenem felhozottakban az igazságtalan kiindulási pontot, a téves alapot és a következtetések merész és tarthatatlan voltát kimutattam. Sőt nagyon kellene az emberek emberi voltában csalódnom, ha maguk az ellenem folytatott üldözés intézői is, legalább azt az egyet el nem ismernék, — hogy politikai szenvedélyből tulságokra ragadtatták magukat irányomban, s többet épitettek a látszat félremagyarázására, mint a mennyi még ezon alapra s még a jóindulat és pártatlanság hijján is, de a szenvedélyesség közbejötte nélkül, épithető volt.

És ez a közvélemény bizonynyal nem fogja a Nemzeti Casinó határozatát, ily körülmények között egész életemre kiható következményünek elfogadni; s e társaság itélete, mely a vizsgálathoz való alapszabályszerü jogomtól azon örv alatt fosztott meg, hogy „a dologhoz nem ért“, de értett becsületem[illegible]árnyat vetni kihallgatás nélkül: az lehet társaságra nézve megfontolás tárgya, de nem lehet nekem csüggedésre ok.

És ez annál kevésbé, mert meg vagyok győződve lelkem mélyében, hogy már csak azzal is, a mit az önvédelemnek e legtökéletlenebb utján a nyilvánosság előtt kimutattam, nemcsak a jóhiszem szempontjából, de okadatoltan is elfogadható módon igazoltam, hogy előéletemben nincs folt.

Visszavonultam a magánéletbe; visszavonulok a vidékre. — Nem kivánom, hogy elnézés vagy csak kimélet is kisérjen oda. — Csak igazságot és pártatlanságot kérek.“

A debreczeni takarékpénztár évi közgyülése.

Debreczen, mártius 10.

A debr. takarékpénztári közgyülés a városháza nagy tanácstermében megtartatott.

Vezénylő igazgató Sápi Sámuel üdvözli a megjelent tagokat a kik miután megvizsgálták azon számot, a mennyit az alapszabályok a határozat képességre nézve előirnak, felszólitja a közgyülést elnök választására.

Elnöknek egyhangulag Sápi Sámuel választatván meg, Zivuska Ferencz jegyző elnök felhivására az igazgatóság 1879. évi üzleti jelentését és a nyereség mikénti felosztásának az igazgatóság általi megállapitását, valamint a felügyelő bizottságnak ugyanerre vonatkozó jelentését olvassa fel. E jelentések elfogadtatván a közgyülés által jóváhagyattak és ugy az igazgatóságnak valamint a felügyelő bizottságnak a további számadások alóli felmentés megadatott s egyszersmind az igazgatóságnak a lelkiismeretes és buzgó eljárásért, hogy oly szük viszonyok közt minő a mult évi volt, a takarékpénztár oly szép eredményt tud felmutatni, — köszönet szavaztatott.

A beterjesztett jelentés és mérleg szerint a mult évi nyereség 38,212 frt 06 krt teszen.

Ennek hova forditásáról az igazgatóság a következő javaslatot tette, a mit a közgyülés egész valóságában jóvá hagyott:

1) A tartalék tőkéhez csatoltatott a nyereség 6%-a . . . . . 3977 frt 55 kr.
Ezen felül . . . . . 1000 — —
összesen 4977 frt 55 kr.
2) A nyugdij-alaphoz csatoltatott 734

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

Egy falusi Don Juan.

Elbeszélés.

Irta: **Vértesi Arnold.**

(Folytatás.)

Mindamellett, hogy már majd két év óta járt a házhoz Pista s kérő gyanánt tekintette mindenki, Vilmára nézve mégis ugy látszott, váratlan jött ez a dolog. Ezt mutatta arcza magaviselete. Ugy látszott, mintha csodálkoznék azon, a mi történt s mintha még mindig tartózkodva hinné.

Az egész Kókay család jelen volt. — Az asszonyok isten tudja hányszor összecsókolóztak ez este s a rokonság jussán Tinódy Zsiga is csókolózni akart volna a menyasszonynyal, ha Kókay Gyurinak, bár nagyon pityókos állapotban jelent meg ő is, nincs több esze s le nem nyomja a székre.

Én nem akartam ugyan vacsorára maradni, de nem bocsátottak el. Tinódy Zsiga fölfedezte, hogy sajátkép én is a családhoz tartozom, mert valamelyik dédapámnak első neje Kókay leány volt.

A vacsora nagyon hosszan eltartott, sokat ettek, ittak, lármáztak, de nekem ugy rémlett, mintha hiányzott volna az igazi jókedv s mintha lassanként még a boldogságban uszó Vermesné homloka is elborult volna.

Etelka nem ült az asztalnál; azt mondták, hirtelen rosszul lett. Önkénytelen az a gondolat ötlött elmémbe, hogy rosszulléte összefüggésben áll a mai eljegyzés ünnepével. — Eszembe jutott volna ez, ha Tinódy Zsiga nem rángatja is meg a kabátom szárnyát figyelmeztetésül, mintha mondani akarta volna:

— Lám, én megmondtam. A kisebbik is! —

Talán minden vendég tudta vagy sejtette ezt az asztalnál. Azt hiszem, Vermesné is. Talán csak a menyasszony egyedül nem tudta.

Három izben is kiment a hosszu vacora alatt megtekinteni testvérét. Hallottam, midőn anyjához hajolva sugta:

— Alszik.

Az anya ajkáról a megkönyebbülés sohaja szállt föl hallkan. Fejével bólintott s aztán vendégei felé forditotta figyelmét. Pista majd csöndesnek, nyugodtnak látszott, mint oly ember, ki hosszu habozás után keresztülesett egy nagy elhatározáson, majd megint a szokott ideges rángatózást vettem észre ujjain.

Igyekeztem vele együtt indulni hazafelé, de attól tartottam, hogy ki fogja kerülni társaságomat. Nem kerülte, sőt Tinódy Zsigát, ki erővel belénk akart csimpajkózni elküldte, hogy magunkban maradhassunk.

— Csodálkozol, hogy oly hirtelen elhatároztam magamat, ugy-e? — szólt midőn egyedül maradtunk.

— Tegnapi nyilatkozatod után nem kellene sajátkép többé semmi fölött csodálkoznom — viszonzám.

Pár percz hosszáig nem felelt rá. Aztán hallkan, mormogva, mintha félig csak önmagával beszélne, szólt:

— Talán hibát követtnm el. De Etelka nem nekem való lett volna.

Nem magyarázta ki magát, hogy miért s én nem faggattam. Változtatni a megtörténten ugy sem igen lehetett volna már s azt gondoltam, Etelka sokkal fiatalabb leány, hogysem hamar el ne felejtené, ha eddig szerelmet, reményt táplált volna is.

Néhány perczig ismét szótlan haladtunk egymás mellett. Egyszerre, minden előzmény nélkül igy szólt Pista:

— Hiszed te, hogy vannak jó emberek és gonosz emberek?

A kérdés oly különös volt, hogy valóban nem tudtam rá mit felelni — s csak annyit mondtam csodálkozva:

— Szoktad te ilyen dolgokon is törni a fejedet?

— Ugy néha, esténkint, mikor magamban vagyok, — szólt szaggatottan. Az embernek olykor különös gondolatai támadnak s olyan furcsa, mintha valami idegen lény, valami láthatatlan lény sugalná. Nem érezted te azt soha?

— Ej, hiszen tudod, hogy én nem szoktam gondolkozni, — feleltem én nevetve.

Feleletem, ugy látszott, még jobban elkomolyitotta őt.

— Tinódy Zsiga mondott már nekem ilyesmit, Tihanyi Marczi is, — morzsolá a szókat fogai közt; — de te? Az más. Egyébként igazad van; nem jó az ilyen dolgokról beszélni.

— Ha gondolod, hogy az könnyebbségedre szolgál ám beszéljünk róla, — viszonzám.

— Nem, nem szolgál könnyebbségemre, — felelt hevesen. — Nem is tudnám elmondani, a miket gondolok, vagy a miket az a láthatlan kisérőm sugall. Néha azt hiszem, hogy mindjárt megőrülök, ha meg nem ölelhetek valakit s láthatlan kisérőm azt sugja: „siess, a virág hamar elhervad“ s aztán azt sugja: „ha te nem, hát letöri más“; hanem mikor előttem látom szegény kis leányt oly ifjan, oly szépen, megsajnálom.

— Mit akarsz mondani? — riadtam föl megdöbbenve.

De Pista nem felelt, egyenesen kérdésemre, hanem mintha csak saját gondolatmenetét követné tovább folytatá:

— Nem szerethetem egyszerre mindkettőt és azt sem tudom, szeretem e egyiket is? De valamit cselekednem kellett, mert az a kisértet üldöz, az a sápadt, beesett halálfej s meg akarja tiltani, hogy mást szeressek, mint őt, a sir jegyesét.

Mindezt lázasan hadarva mondta el, rendes lassu, dadogó beszédmódjával ellenkezőleg. Láttam, hogy izgatottsága rendkivül magas fokra hágott s azt tartottam, alig eshetik beszámitás alá, a mit most mondott.

— Feküdjél le, nyugodj ki magad, holnap majd beszélünk mind erről, — mondtam neki.

De megvallom, hogy mind az, a mit hallottam, engem is csaknem hasonló lázba és izgatottságba ejtett.

(Folyt. köv.)

frt 47 kr kamatjából a kifizetett 630 frt nyugdijon felül maradt 104 frt 47 kr és ezen felül 1000 frt, tehát összesen 1104 frt 47 kr. — 3) Az igazgatóság tagjainak jutalékul 1500 frt. 4) Tisztviselőknek jutalékul 300 frt. 5) Jótékonyczélu adományokra 330 frt 04 kr. — 6) Részvényeseknek kiosztásra a részvény tőke 6%-a a) 7200 frt, felülosztalék b) 22,800 frt, vagyis összesen 30,000 frt.

E szerint tehát minden egyes részvény után esik osztalékul 50 forint, mely folyó évi március hó 15-től kezdve az 1879 évi szelvény beváltásával a pénztár helyiségében kifizettetni rendeltetett.

2) Véleményes jelentés, közgyülési megbizás folytán az igazgatósági tagok dijazása tárgyában. — Az 1879 évi közgyülésen e tárgyban emelt ideigleges határozatok érvényben hagyattak és állandósittattak.

3. A kisbirtokosok országos földhitelintézete részéről felszólitás érkezett szövetkezés iránt. A közgyülés kimondja, hogy a kisbirtokosok intézetével annak sajátiagos viszonyainál fogva a szövetkezést czélszerünek nem találván, szövetkezetbe nem lép.

4. Az alapszabályok 59 dik §-a értelmében a felügyelő bizottságba három évi időtartamra uj tagok választatnak. Megválasztattak rendes tagokul szavazat utján: Noveili Ede, Medve Kálmán, Borsos Ferencz, — póttagokul Varga Ferencz és Csanádi Ödön.

Ezzel az ülés véget ért.

Iparegyleti ünnepély.

Debreczen, márcz. 15.

Nehány napja ugyszólván, hogy az asztalos-ifjuság kebelében megfogamzott az eszme: „egyesitsük az erőket“ s ime már tegnap tényleg valósitá is azt, a mennyiben társulati alelnök Fazekas Endre vezetése alatt mintegy 60-an a helybeli iparos ifjak önképző s betegsegélyző egyletébe belépett, beiratkozott.

Az iparos ifjak egylete részéről Huber József elnök meleg szavakban üdvözölte és testvériesen s barátságosan fogadta az asztalos ifjusagot s megmagyarázván az egylet czélját, kifejezést adott annak, vajha a többi még maig is az egyleti eszmével megbarátkozni nem tudó vagy nem akaró iparos ifjuság is megértené a kor intő s hivogató szózatát és követné a szabó-, czipész-, asztalos stb ifjuság példáját, hogy igy az általános iparos ifjuságí egylet hova előb annál inkább virágozhatnék!

Vadon Sándor ügyvéd mint az egyesülés keresztülvitelével megbizott átadta az asztalos ifjuság becses ajándokát az elnökségnek, melyből a készpénz mintegy 45 frt az egyletnél szervezendő rajz tanitási tanszékalapitványaként fog kezeltetni. Vajha ez alap az önálló iparosok részéről idővel növesztetnék, hogy egy tanszék mielőbb fölállitható lehetne.

Valójában sajnosan kell kifejezni, hogy a csizmadia ifjuság mely mondhatni legtöbb egyént számlál s mely társulat háza szolgál az iparos ifjusági egylet helyiségeül egyetlen egy tag által van képviselve az egyletnél holott az egylet szervezői azokra nem kis mérvben számitottak.

Iparhatóságunknak ezuttal is köszönetet kell nyilvánitanunk, hogy nem szünik meg folytonosan az egyes ipartársulatok elnökségének az egyletet meleg pártfogásukba ajánlani s e tekintetben oda munkálni, hogy az ifjuság az egyletbe lépjen, — s mi hisszük, hogy az egyes ipartársulatok elnökségei ha egyszerre nem is de lassanként és idővel oda munkálnak, hogy az ifjusági egylet a helybeli összes iparos ifjuságnak önképző beteg-utassegélyző-egylete lészen. — Adja Isten hogy ugy legyen!

A debreczeni tisztviselők önsegélyző egyesületének alapszabályai.

(Folytatás.)

f) Határoz, hogy minő fogyasztási czikkek és miként szereztessenek be, s megállapitja azoknak árát; kereskedőkkel, gyógyszerészekkel, orvosokkal mesteremberekkel és szállitókkal az egylet tagjainak adandó % engedmények iránt az igazgató által kötött egyezmények felett határoz;

g) rendezi az egyesület segély és tartalék alapja javára tartandó hangversenyeket, társas összejöveteleket; stb. . . .

h) az alapszabályok 8 ik §-a alapján határoz valamely tagnak kizárása felett;

i) az összes igazgatósági tagok ¾ részének joga van rendkivüli közgyülés összehivására szóllitani fel az elnököt, melynek ez eleget tenni köteles;

k) választ egy igazgatói helyettest;

l) joga van a teendői végzésében elháritathatlan akadályok miatt meggátolt igazgatót, titkárt, pénztárnokot, könyvivőt és anyagkezelőt a legközelebbi közgyülésig más alkalmas egyénekkel helyettesiteni;

m) meghatározza a tisztviselői kar hivatalos óráit, s az ügyrendet;

n) kötelessége az egyesület czélját s érdekeit minden kitelhető módon előmozditani.

IV. Az igazgatóság ülései.

Az igazgatóság minden hó utolsó hetében rendes ülést tart, rendkivülit pedig anynyiszor, a hányszor szükségesnek tartja.

Az üléseket az elnök, vagy helyettese hivja össze.

Az ülés határozatképességéhez 7 tag jelenléte s általános szótöbbség kivántatik, kivévén a 8 ik §. s a 17. §. n. pontjában jelzett eseteket, midőn 12. tag jelenléte, s a jelen voltak ⅔-ának szótöbbsége kivántatik. A szavazás nyilvánosan történik. Egy tag kivánatára azonban, titkos szavazás eszközlendő.

Ha valamely tag a fennforgó tárgyban érdekelve van, a tanácskozásban részt nem vehet.

Az egylet tisztviselői felhivásra kötelesek az igazgatósági üléseken jelen lenni s a kellő felvilágositásokat megadni. Szavazattal azonban, ha az igazgatóságnak különben nem tagjai, nem birnak.

Ha valamely tag három egymásután következő ülésből alapos ok nélkül kimarad, helyét a választási sorrend szerint következő póttag foglalja el, ő pedig az igazgatóságból kizáratik.

Sem az igazgatóság tagjai, sem a tisztviselők müködésük tartama alatt sem előleget nem vehetnek, sem másféle szavatossági kötelezettségben az egyesülettel nem lehetnek.

18. §. Felügyelő bizottság.

A felügyelő bizottság a közgyülésen választott három tagból áll, kik mellé még egy póttag is választandó. Müködésük tartama egy év.

A felügyelő bizottság ellenőrzi az egyesület ügyvezetését minden ágában, e végből jogában áll az egyesület ügyeinek menetéről tudomást szerezni, az egyesület könyveit, iratait, pénztárát, fogyasztási anyagkészleteit bármikor megvizsgálni.

Köteles az évi számadásokat és mérleget, nem különben a netaléni nyereség vagy veszteség felosztását tárgyaló inditványokat megvizsgálni és erről a közgyülésnek jelentést tenni. E jelentés nélkül a közgyülés a nyereség vagy veszteség felosztása iránt érvényesen nem határozhat.

Ha a felügyelő bizottság az igazgatóság hivatalos működésében a törvénybe vagy az alapszabályokba ütköző intézkedéseket, vagy az egyesület érdekeit sértő mulasztásokat, avagy visszaéléseket tapasztal, tartozik a közgyülést azonnal összehivatni, illetőleg összehivni.

Ezeken kivül a felügyelő bizottság más teendőkkel fel nem ruházható.

A felügyelő bizottság tagjai egyetemleges kártérítésre kötelezvék, ha kötelességeik teljesitését elhanyagolják.

Előlegben a felügyelő bizottság tagjai sem részesülhetnek és az egyesületnél szavatosságot sem válalhatnak senkiért.

19. §. A tisztviselők.

Az egyesület tisztviselői:

1. Az elnök.
2. Az alelnök.
3. Az igazgató.
4. A titkár.
5. A pénztárnok.
6. A könyvvezető.
7. Az anyagkezelő.

(Folyt. köv.)

Napi hirek.

— **Mártius 15.** A debr. főiskolai tanuló ifjuság, mint minden évben ugy most is kegyeletes ünnepélyt tartott az 1849-ben e napon Debreczen város alatt elesett honvédeink sirjánál. Már két órakor imposans néptömeg gyült össze a főiskola előtti téren. A menetet tizenhárom egyenruhás ősz bajnok nyitotta meg kedves emlékek közt megőrzött zászlajával. Ezután a főiskolai énekkar, főisk. tüzoltóegylet, főisk. torna-egylet, a függetlenségi kör az iparos ifjuság nagy tömege s végül a nagy közönség képezte a menet folytatását. Az elesett bájnokok sirjánál a főiskolai énekkar a „Hymnusz“-t énekelte, az igen szép emlékbeszédet pedig Gresner Imre irta és Sófalvi Károly olvasta fel. Ezután ismét az énekkar énekelt, Medgyaszai Gy. szavalt és a kis kántus „Kossuth“ indulója zárta be a külső ünnepélyt. A menet ezután megindult s itt állott meg az emlékkertben a mai nap emlékére felkoszoruzott honvédek siremléke előtt, hol az énekkar a „Talpra magyar“ eléneklése Kis Sámuel sikerült szavallata és a „szózat“ eléneklése zárta be a kegyeletes ünnepélyt.

— **A debreczeni tisztviselők önsegélyző egyletének** alakitása tárgyában tegnap tartott értekezlet némi módositásokkal egész terjedelmében elfogadta a lapunkban épen közlés alatt álló alapszabály-tervezetet s az alakuló közgyülés előkészitésére egy kilencz tagu bizottságot küldött ki, melynek tagjai Mészáros József törv. biró, Bieber Bernát számtanácsos, Elek Lajos gymn. tanár, Borsos Ferencz az iparegyesületi takarék és hitelintézet igazgatója, Benedek Sándor p. ü. fogalmazó, Boczkó Soma vár. t. főjegyző, Békesy László gazd. tanint. tanár, Westermayer Ferencz vasuti pályafőnök s Oprisin Péter távirda-főnök. — Ezen bizottság fogja az értekezlet elnöke Simonffy Imre kir. tanácsos és polgármester s jegyzője Benedek Sándor által aláirt aláirási iveket kibocsátani. — Az értekezlet végül köszönetet szavazott Oprisin Péter urnak, az alapszabályok elkészitése körül kifejtett tevékenységéért. — Az értekezlet által az alapszabályokon tett, mindössze három módositást az alapszabályok közlésének befejezte után jelezni fogjuk. — Óhajtjuk, hogy e nemes egyesülés minél nagyobb sikert eredményezzen!

— **Az üdvözlő sürgönyt** Molnár Aladár képviselőhöz, melyről lapunk szombati számában tettünk emlitést, a congressusi hitközséghez tartozó magyar szellemü izraelita polgártársaink küldték Debreczenből. Ezt szükségesnek tartottuk megjegyezni félreértések kikerülése végett, mivel városunkban két izraelita hitközség is van.

— **A nőtlen urak** kränzchene szombaton este a „Korona“ termében igen fényesen sikerült. Körülbelől 40 pár táncolta az első négyest. A közönség a legelegánsabb volt s városunk szépeinek nagyrészét ott láthattuk. Különös jó kedv uralkodott a vacsora alatt az asztaloknál ugy, hogy alig láthattunk olyan mulató társaságot a mely előtt a poharakban ne pezsgő gyöngyözött volna. Azt hogy a kränzchen mennyivel kevesbitette a nőtlen urak számát még ez ideig nem sikerült megtudnunk, óhajtandó azonban, hogy e tekintetben is eredményezettnek legyen mondható e valóban vig kedvü mulatság.

— **A phonograph Debreczenben** Az Edison féle phonographot, mely felfedeztetése alkalmával olyan nagy zajt csinált, s melynek részletes ismertetését annak idején terjedelmesen közöltük lapunkban, Debreczen város közönsége is meg hallhatja. M. Freund Hervan mint Édison megbizottja utazik egy phonographffal és miután már több nagy városban bemutatta azt, városunkba érkezett s itt a ref. főiskolában, a gazdasági tanintézetben, és a cath. gymnasiumban fogja bemutatni. Tegnap megérkezte után egy tekintélyes kis társaság előtt, mutatta be, melyben Körner főkapitány ur több főiskolai tanár és lapunk főszerkesztője is jelen voltak. Valamint később Gaffron tábornok és a helybeli tisztikarból többek előtt. A kisérlet elég szépen sikerült és a phonograph nemcsak mondatokat de a bele énekelt magyar dalokat is visszaadta. Ugy halljuk, hogy Hervan ur több oldalu felkérésnek engedve a phonographot a nagy közönségnek is be szándékozik mutatni talán már nehány nap mulva a szinházban. Reméjjük, hogy sokan lesznek, kik a kinálkozó alkalmat megragadva, igyekezni fognak e nevezetes uj találmánynyal megösmerkedni.

— **Személyi hir.** A földmiv.-minlszterium által a phyeloxera ügyben kiküldött magyaróvári tanár Cseháti, az éjjeli vonattal szintén phylloxera ügyben városunkba érkezett.

— **Halálozás.** Horváth Ferencz asztalos mester, városunk egyik érdemes öreg polgára elhunyt s temetése holnap délután 4 órakor lesz a r. kath. szertartás szerint Nagy-Várad utczai saját házától. Béke hamvaira!

— **Meghivás.** A folyó évi mártius hó 17-én délután 5½ órakor a városháza kis tanácstermében tartandó értekezletre, melynek tárgya az államtisztviselők által kérelmezett drágsági pótlék iránt elkészült folyamodvány elfogadása, a miniszteranács és képviselőházhoz bemutatása, Az értekezlet tárgyának fontosságánál és sürgősségénél fogva van szerencsém az államtisztviselő urakat pontos és számos megjelenésre felkérni. Debreczen, 1880. mártius hó 10-én, megbizásból Kolozsvári Seid József m. kir. p. ü. számtiszt.

— **A debreczeni iparos ifjuság** önképző és betegsegélyző egylete folyó mártius hó 29-én, azaz husvét hétfőn délután 3 órakor az egyleti helyiségben (csapón.) az alapszabályok módositása tárgyában rendkivüli közgyülést tart, melyre az egylet rendes, alapitó és pártoló tagjai tisztelettel meghivatnak.

— **Nyilt köszönet.** Az „Iparegyesületi takarék és hitelintézet“ a debreczeni kereskedői kóroda részére 10 o. é. frtot kegyeskedett adományozni. Fogadja ezen kegyes adományáért hálás köszönetemet. Debreczen, 1880. márt. 15. Szepessy Antal kereskedőtestületi elnök.

— **A tiroli daltársulat**, mely a „Bika“ vendéglőben ma kezdi meg előadásait, holnap a Korona vendéglőben fogja magát producálni. A vendégek számára teritett asztalról gondoskodva lesz. Érdekesnek tartjuk megemliteni, hogy e társulat már 9 év előtt is volt itt s igen nagy pártolásban részesült s gyönyörüen énekelt dalaik igen tetszettek. Az előadások mindig a szinház után is tartanak még s igy a szinház látogató közönség sem lehet visszatartva az élvezettel, hogy a daltársulatot meghallhassa.

— **Elitélt bába**. Egy helybeli bába, ki már régebb idő ült vizsgálati fogságban gyermek elhajtási bünnel levén vádolva, a törvényszék által egyévi börtönre itéltetett.

— **Elfogott tolvaj**. A napokban történt, hogy városunkban egy Szentkuti Árpád nevü ifju egy jóhiszemü sámsoni embertől borozás közben 250 frtnyi pénzt ellopott s azzal megugrott. Most azonban a budapesti rendőrség dicséretére legyen mondva az ipse Budapesten elfogatott.

— **Sándor nap.** Tudvalevőleg holnapután lesz Sándor napja. De mert annyi a Sándor városunkban, hogy a sok gratulációt egy napon el se lehetne végezni, azért már több helyen ma este ülik meg a Sándor estélyét. Igy a revanchirozás is könnyebben megyen.

— **Arany Jánosnak** már rég óta nem jelent meg arczképe s a régi nem nagyon hasonlit a megszürkült fejü, szakált eresztett költőhöz. Szilágyi Sándor rabeszélésére közelebb lefényképeztette magát az akadémia albuma számára. E kép április 8 án tul többszörösitve pénzért kapható lesz; a jövedelem a magyar irói segélyegylet javára fordittatik. Az arczkép a „Koszoru“-ban és az „Ország Világ“-ban fog megjelenni és ezért Rautmann F. kiadó 1000 frt tiszteletdijat adott az irók segélyegylete javára.

— **Egy elaggott hirlapiró öngyilkossága**. Kukinyi Lajos a szorgalmas és értelmes közgazdasági iró, megölte magát. — A nyomoruság, csaknem az éhhalállal küzdés vitte a végzetes tettre a szerencsétlent. Kubinyi régi hirlapiró volt, kit rendkivüli munkaerejéért a 60 as években szivesen láttak a szerkesztőségekben. Abban az időben a „Hon“, majd a „Magyar Ujság“-nak volt munkatársa, az utóbbi lapnak Helfyvel együtt társszerkesztője. Irt több gazdasági munkát, azonkivül legutóbb a kereskedelmi miniszter meghivására a „Házi Ipar“ czimü lapot szerkesztette. Végre már csak a „Független Hirlap“-ba irogatott gazdasági czikkeket. Anyagi viszonyai azonban mind ziláltabbak lettek; s a szerencsétlen aggastyán nem birta tovább az élet terhét. Gyermektelen özvegyet hagy hátra. Adjon neki a halál nyugalma enyhülést, melyet öreg napjaira az életben nem találhatott. A tragikus véget ért öreg magyar iró hamvait szombaton délután a Rokus kórház halottas kamarájából — hová testét bonczolás végett szálliták — helyezték el a kerepesi temetőben örök nyugalomra. A mily szerény volt Kubinyi élete ép oly zajtalanul folyt le temetése, néhány jó barát, a gyászba öltözött zokogó özvegy, egy pár hirlapiró egy-két ösmerős, ennyiből állt a közönség. De a hiányzó külső fényt pótolta a közrészvét, s pótolni fogja az őszinte kegyelet, mely még sokáig fogja fenntartani a „nemzet napszámosának“ emlékét azoknál, kik ösmerték, kik müveit olvassák. Örök álma legyen édes!

— **Az „Ország Világ“** képes lapot Rautmann Frigyes terjeszteni kivánta a bécsi magyar családok közt is. E végett egy ügynököt küldött oda, ki a rendőrségtől azonnal engedélyt kért. Válaszul azt kapta, hogy engedélyt nem kaphat, mert magyar kiadványokat árul s mert van elég osztrák kiadó, kiket az osztrák hatóságoknak támogatniok kell s igy külföldieknek hasonló engedélyt adni nem lehet. Ez ugyan furcsa „paritás“, hogy mig Budapesten s más városokban ugyancsak házalnak a bécsi férczmüvekkel, — addig a bécsi magyar családok közt tisztességes magyar vállalatot terjeszteni nem lehet.

— **Nagy feltünést keltő** elfogatások történtek Bécsben. A fenyitő törvényszék megkeresésére a rendőrség Prohaska Ottokár báró nyugalmazott tábornokot és Krieghammer Ferenczet, a Wiener Kassenverein liquidátorát elfogta s azonnal átadta a fenyitő biróságnak. Az illetők csalással vádoltatnak. Az eset kereskedelmi és tőzsdei körökben rendkivül feltünést kelt.

— **Az idei** fegyvergyakorlatokra, a honvédelmi miniszter kibocsátott rendelete alapján be lesznek hiva: az 1875. 1873. és 1871-iki önkéntesekből lett tartalékos tisztek, kik a szolgálati idő elhalasztása folytán 7 évnél kevesebb szolgálati kötelezettség alatt állanak, valamint a szabadságolt állományu honvédtisztek. Berendeltetnek még: az 1875. 73. és 71-ik évbeli tartalékosok az 1879. 78. és 77-ik évfolyambeli honvédek, és mindazok, kik a mult évi hadgyakorlatok alól felmentettek; a többi sorozási évekből való és tartalékos állományba helyezett, volt egy évi önkéntesek és végre mindazok, kik csak nyolcz hétig tartó katonai kiképeztetésben részesültek, huzamosabb időre lett szabadságoltatás következtében. A tartalékbeli tisztekre nézve négy hétig, a legénységre nézve tizenhárom napig terjed a fegyvergyakorlatok tartama, a honvédekre pedig öt hétig.

„Eladó oltások.“

Különféle fajú nemes oltványok jutányos árért kaphatók a vasút melletti cserép-gyárban.

Zichermán Ignáczénál.

Irodalom és müvészet.

♂ **Uj zenemüvek**. Táborszky és Parsch zenemü kereskedésében Budapesten megjelentek. Magyar népdalok zongorára, négy kézre átirta Thern Károly. Ára 1 frt 20 kr. E füzet következő dalokat tartalmazi 1. Békót vertem. 2. Mindeneste fuvolázok. 3. Rózsa bokorba jöttem. 4 Ha bemegyek. 5. Piros piros. 6. Fösvény az én uram szörnyen.

— **Megjelent** „In Maiengrün“ polkamazur, irta ifjabb Fahrbach Fülöp. — Ára 60 kr.

Legujabb

Budapesten az a hir szárnyal, hogy a cárt meggyilkolták. Mi igaz vagy nem igaz e hirből? még nem tudhatni.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

(X) **Rendkivüli fontos**, mellbajok és makacs köhögésben szenvedők részére az orvosok által eddig legjobbnak elismert és meglepő sikertől koronázott gyógyszer, (a gümőkór minden fokában, gégehurut, idült köhögés vagy rekedtségnél) a Dr. Miller-féle mohnövénynedv. A szenvedő emberiség ezen szerben a mellre nézve rendkivül becses eszközt bir, melynek biztos gyógyerejére nézve feltünő bizonyiték rejlik abban, hogy fennállásának rövid ideje alatt, daczára a számtalan, fennen dicsért és ajánlott szereknek, magának mindenfelé utat nyitott. Eredeti tégelyekben van gyermekek és felnőttek számára. Egy tégely ára használati utasitással együtt 50 kr. Debreczenben valódi minőségben egyedül Stenczinger K. füszerkereskedésében kapható. Nyiregyházán Balla és Gusztáv uraknál. Nagy-Károlyban Kerekes B. urnál. Békés-Csabán Bartóky L. urnál. Gyulán Kohlmann F. urnál. H.-Mező-Vásárhelyen Szokolovits Illés urnál. Kecskeméten Bóka Zsigmond urnál. (12—16)

A nagyérdemü közönség becses figyelmébe.

Egy helybeli, a legelőkelőbb körökben általános pártfogásnak örvendő

férfi ruhaszabász

a nagyérdemü közönség előnyére tiszteletteljesen ajánlkozik, hogy mindennemü férfi öltönyöket a legujabb divatu

franczia, angol és brünni

kelmékből, a jelen kor igényeinek megfelelő izléssel elkészitve, minden öltönyt **legkevesebb 10 frttal olcsóbban állit ki**, mint bárki más.

Bővebb fölvilágositást szerezhetni **Biedermann E.** ur posztó és gyapjuszövet helybeli főraktárában. (62 3—3.)

Fonçière, Pesti biztositó-intézet

(1864-től 1879. év végeig „Pesti biztositó-intézet“ czég alatt)

BUDAPESTEN.

Részvénytőkéje 25.000,000 frank egyenlő **tiz millió forinttal aranyban**, melyre **készpénzben** befizettetett:

12.500,000 frank, egyenlő **öt millió forinttal aranyban.**

Dij- és **kár-tartalékai** körülbelől . . . . . **2.500,000** frtra
és **évi dijbevételei** . . . . . **3.000,000** „ rugnak.

A társaság, mely e szerint a **leggazdagabb** és a **legnagyobb biztositékokat** nyujtó biztositó-intézetek sorába tartozik, a **legméltányosb** feltételek és a **legolcsóbb** dijtételek mellett nyujt biztositást:

I. **tüz, villám** avagy **robbanás** által keletkezett tüzkárok ellen, melyek épületeket, gyárakat, gépeket, eszközöket, butorokat, marha-állományt, valamint szabad ég avagy födél alatt elhelyezett takarmányt és mezei termesztményeket érhetik;

II **jövedelem-veszteség** ellen, mely valamely gyár vagy bérház leégése avagy felrobbanása folytán a **gyártulajdonosra** nézve a **gyár szünetelése**, a háztulajdonosra nézve pedig a bérház lakhatlansága következtében keletkezett;

III. ablakok, ajtók és butorok **tükörüvegein** eshető **törés-károk** ellen;

IV. **szállitmány károk** ellen vizen és szárazon szállitott javakra nézve;

V. **jégkárok** ellen mindennemü mezei termesztményekre nézve;

VI. **az ember életére** mindennemü módozat szerint.

Előforduló **károk** a **legméltányosb** módon rendeztetnek és **leggyorsabban fizettetnek** ki. (A **Pesti biztositó intézet** fenállása alatt **károk fejében 22 millió forintot** o. é. **kifizetett.**)

Bővebb felvilágositással a legkészségesebben szolgál az alant megnevezett képviselőség.

IGAZGATÓSÁG:

Pejacsevich Márk gróf elnök. **Kochmeister Frigyes** báró, **Laczkó Antal**, alelnökök. Igazgatósági tagok: **Aebly Adolf, Feldmann K. G., Figdor Károly, Dr. Loisch Ede**, ifj. **Ráday Gedeon** gróf, ifj **Schenk Adolf, Ftrohentz Alajos, Dr. Willner Antal, Wolkenstein-Trostburg Lipót** gróf. Vezérigazgató: **Schön Vilmos.** Vezérigazgató helyettes: **Fuchs Károly**, igazgató.

A **debreczeni** főügynökség (a Csanak-féle házban) Titkár: **Bekény Ottokár** ur. 56. 4—4.

Szigethy József

oszt. cs. és m. kir.
szabadalmazott

„Flóra-Crême'-je

az eddig ismert legkitünőbb

szépitő szer,

mely minden rosz utókövetkezés nélkül az arcz, nyak és kezeknek bámulatra méltó szépséget eszközöl; úgy a

„Flóra hölgypor“

a hajporok királya

hamisitatlanul kapható Debreczenben: **Dr. Rothschneck E.** gyógyszerésznél. **Árak**: Flóra-Crême 1 frt 50 kr. Flora-hölgypor 50 kr.

(40) 6—10

Tökéletes tiszta
FRISS ERFURTI

VETEMÉNY-MAGVAKAT,

valódi
FRANCZIA PROVENCEI
és legjobb minőségü

magyar luczernát,

valamint
OBERNDORFI
kitünő faju

takarmányrépa-magot

legjutányosabb árban ajánl

Rickl József Zelmos.

Vidéki megrendeléseket azonnal és pontosan eszközlök.

63. 3—6

Debreczen, nyomatott kiadó-tulajdonos **Kutasi Imre** könyvnyomdájában, 1880.